

offentlige Fremtræden var et Stridsskrift (mod Nietzsche i Anledning af »Geburt der Tragödie« og senere mod Erw. Rohde som Nietzsches Forkæmper; forøvrigt er den hele Polemik stadig fængslende Lektüre); hans voldsomme Lidenskab og stadigt fremadilende Forskning bragte ham ofte i skarp Modsætning til andre Forskere (og ogsaa til egne tidligere Meninger, hvad han ynder at fremhæve), og Formen er tit frastodende, men Maalet var rent og ophøjet. Hans Stil er ogsaa yderst personlig, tit næsten uforstaaelig; han vilde have, den skulde være haard, og afslog ethvert Forslag til Udglatning. Kedelig er han aldrig, altid levende og stærk, undertiden sublim.

Wilamowitz' Betydning er vel ikke saa meget at søge i de nye Ideer, han har sat ind, som i den intellektuelle Kraft og den Personlighedens Styrke og Lidenskab, hvormed han i suveræn Beherskelse af den antikke Litteratur gennemførte den Form for »Altertumswissenschaft«, hvortil Tiden var moden, og som kulminerede i hans Virken. Han var vor Tids »Princeps Philologorum«.

Carsten Hoeg.

Lujo Brentano, født 18. Dec. 1844, død 9. Sept. 1931, var en af de ejendommeligste Skikkelser blandt de tyske Nationaløkonomer. Som Professor ved forskellige Universiteter — sidst i en lang Aarrække i München — kom han ved sin ildfulde Personlighed, der bar Præget af den italienske Afstamning, ved sine stærkt besøgte og paaskønnede Forelæsninger og sin Seminarieundervisning til at øve en vidtrækkende Indflydelse. Hans omfattende Forfattervirksomhed, der strakte sig op til hans høje Alderdom, spændte over meget store Omraader. I sin Ungdom behandlede han v. Thünens Teori; han har skrevet om Befolkningsspørgsmaalet, om Værdilæren, om Agrarpolitik og Karteller osv. Men særlig blev han tiltrukket af Arbejderspørgsmaalet og den social-økonomiske Udvikling. Under en Studierejse til England kom han ind paa en Undersøgelse af de engelske Fagforeningers Udvikling og Betydning og samlede med stor Energi et righoldigt Stof til Belysning af dette Emne, der paa den Tid var fremmed for de fleste Nationaløkonomer. En Frugt heraf var: *Die Arbeitergilden der Gegenwart* (1871—72), hvori han med Begejstring fremhæver Arbejdernes Bestræbelser for ved Sammenlutning at opnaa bedre Kaar. Under disse Studier kom han i Berøring med nogle af den engelske Socialpolitikens bedste Mænd, som J. M. Ludlow, og han udgav senere (1883) en smuk Redegørelse for deres Virksomhed (*Die christlich-soziale Bewegung in England*).

Det liberale Syn paa Tidens Problemer, som han havde vundet i England, fulgte ham gennem hans lange Liv, og ved Skrift og Tale søgte han utrættelig at gøre sine Anskuelser gældende. Han var en af Grundlæggerne af den bekendte Verein für Sozialpolitik, der stiftedes i 1872.

Efterat have trukket sig tilbage fra sin Universitetsvirksomhed udgav han en Række Skrifter. Herhen hørte et personalhistorisk Arbejde om Farbroderen, Digteren Clemens B., og faa Uger før sin Død naaede han at fuldføre et Tilbageblik: *Mein Leben und Kampf um die soziale Entwicklung Deutschlands*. Det var dog særlig Frugter af hans Forelæsningsarbejde der nu kom frem, som hans i 1929 udkomne Bog: *Das Wirtschaftsleben der antiken Welt*, og hans fire Bind stærke Værk: *Eine Geschichte der wirtschaftlichen Entwicklung Englands* (1927—29). Om end det sidstnævnte Værk ikke er ganske homogent, giver det, paa Grundlag af hans bredt anlagte Studier og hans omfattende Læsning, værdifulde Bidrag til Forstaaelse af Udviklingen i England og andre Lande.

Harald Westergaard.

Indenfor Selskabet for Udgivelse af Kilder til dansk Historie (»Kildeskriftselskabet«) har der fra forskellig side været rejst kritik mod selskabets hidtil gældende vedtægter, som man fandt mindre tidssvarende. Resultatet er blevet, at man, efter at spørgsmålet var bleven behandlet af en nedsat kommission, på et møde den 11. maj 1932 enedes om et nyt vedtægtsforslag. Fra de gamle vedtægter adskiller de nye sig navnlig ved, at selskabet har besluttet sig til fra et skiftende forretningsudvalg at gå over til en fast treårig bestyrelse, hvis medlemmer kan genvelges. Man har herved villet opnå en fastere form for selskabets ledelse og en større mulighed for, at styrelsen, hvis myndighed også er øget, kunde udfolde et kraftigere initiativ. Hertil sigter det ligeledes, at man har vedtaget at yde selskabets sekretær et honorar. Af nye bestemmelser skal endvidere nævnes, at det ikke længere er et ufravigeligt krav, at selskabets medlemmer skal være bosatte i København, og man har gjort optagelsen af nye medlemmer lettere. De gamle prøvede regler for udgivelsen af arbejder ved selskabet er derimod forblevne urokkede ved det nye forslag.

Efter årsmødet den 22. sept. 1932 udgøres selskabets styrelse af bibliotekar dr. phil. Ellen Jørgensen som formand, arkivar dr. phil. H. Hjelholt som sekretær og museumsinspektør dr. phil. Poul Nørlund som kasserer. På årsmødet indvalgtes føl-